

Pielisen kalastusalue
Ruunaan kalastusalue
Pielisjoen kalastusalue
Jänisjoen kalastusalue
Sami Kurenniemi, eo. alueiden isännöitsijä
sami.kurenniemi@muikkusuomi.fi
Pohjois-Karjalan Kalatalouskeskus ry
Rekkatie 11 A 1
80100 Joensuu

LAUSUNTO

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

22.1.2014

ASIA: Lausunto esityksestä uudeksi kalastuslaiksi

Pielisen, Ruunaan, Pielisjoen ja Jänisjoen kalastusalueet ovat perehtyneet MMM:n luonnokseen esityksestä uudeksi kalastuslaiksi. Esitämme muutoksia seuraaviin lakipykäliin:

1 Luku, 4 §

Kun esityksen mukaan onkiminen ja pilkkiminen ovat sallittua myös heittokalastukseen soveltuvilla välineillä, tulee pilkki määritellä myös, ettei esim. vertigaali jiggausta tulla harjoittamaan ilman viehelupaa.

2 Luku, 8 §

Pohjois-Karjalassa on yleisvesiä melko paljon, joilla on ollut suuri merkitys kalastusalueiden toimintaan. Yleisvettä omaavilla kalastusalueilla on saatu luotua suuria järviallas / kalastusaluekohtaisia yhtenäislupa-alueita. Ongelmia kalastuksenjärjestämisessä ei ole ollut. Luonnosesityksessä kalastuksen järjestäminen esitetään siirrettäväksi Metsähallitukselle. Tämä muutos on turha ja voi hankaloittaa sekä monimutkaistaa kalastuksen järjestämistä jatkossa. Kalastuksen järjestäminen yleisvesialueella voidaan antaa jatkossakin kalatalousalueen hoidettavaksi.

13 Luku, 119 §

Mikäli yleisvesialueiden hallinta annetaan Metsähallitukselle tulee 119 §:n ensimmäistä momenttia muotoilla uudestaan siten, että Metsähallitus voi siirtää sille kuuluvat kalavarojen hoitoa ja kalastuksen järjestämistä koskevat tehtävät kalatalousalueelle.

2 Luku, 5 §

Kolmas momentti tulee poistaa.

2 Luku, 13 §

Kaupallisen kalastuksen harjoittamiseen myönnettävät luvat tulee olla vesialueen omistajien päätettävissä. Vesialueen omistajat voivat yhteisellä päätöksellä siirtää luvan myöntämisen kalatalousalueelle. Lupa voidaan myöntää vain KHS:ssa kaupalliseen kalastukseen soveltuvalla alueella.

3 Luku, 22 §

Kalatalousalueiden määrän pienentäminen on järkevää, mutta se täytyy tapahtua niin, ettei ns. pakkoliitoksia tule tehdä. Jos nykyisen kalastusalueen toiminta on alueellisesti ja toiminnallisesti järkevää ei tällaista aluetta tule lähteä muuttamaan pakolla. Alueista ei saa tulla myöskään liian suuria, jolloin paikallisuus kärsisi ja asioista päättäisivät henkilöt, jotka eivät tunne aluetta.

3 Luku, 24 §

Kalatalousaluetta ei voida velvoittaa kalastuksen sekä kalakantojen hoitotoimenpiteiden seurantatietojen keräämiseen vaan tämän täytyy kuulua valtion tutkimuslaitoksen tehtäviin. Tiedot tulee toimittaa kalatalousalueille käytettäväksi päätöksien teossa.

3 Luku, 25 §

Ympäristöjärjestöille ei tule antaa oikeutta edustajaan kalatalousalueen kokoukseen.

3 Luku, 32 §

Kalataloudellinen yhteistyöryhmä on tarpeellinen muodostettaessa uusien kalatalousalueiden rajoja, mutta myöhemmin se toiminta on tarpeetonta ja resursseja kuluttavaa.

Kun uusia kalatalousalueita muodostetaan, säädöksellä tulee varmistaa, että kalastusalueen varat jäävät jatkossakin uuden kalastuslain voimaan tullessa kyseisen vesialueen käyttöön.

4 Luku, 36 § ja 37 §

Pykälässä 36 esitetään, että ELY-keskus ohjeistaa KHS:n. Pykälässä 37 sanotaan, että ELY-keskus myös hyväksyy suunnitelman. Sama taho ei voi olla sekä ohjeistajana, että hyväksyjänä. Esitämme, että pykälän 36 ensimmäinen momentti poistetaan kokonaan ja pykälän 37 ensimmäisessä momentissa ELY-keskus tarkastaa ja hyväksyy KHS:n ja pykälän 37 ensimmäisen momentin neljäs kohta poistetaan kokonaan.

4 Luku, 39 §

Pykälän toista momenttia tulee muotoilla siten, että kohtuuttomia kustannuksia aiheuttavia toimenpiteitä esim. vesistön kunnostukset ei voida velvoittaa vesialueen omistajan varoilla suoritettavaksi/toimeenpantavaksi.

5 Luku, 41 §

Lailla ei voida määrittellä eri pyydyksille niiden pyyntitehoon perustuvaa pyydysyksikkö määrää. Sen sijaan KHS:n tulee linjata alueellisesti pyydysten yksiköintiin liittyvät asiat.

6 Luku, 46 §

Esitämme, että pykälän 46 ensimmäisen momentin viidenteen kohtaan lisätään teksti: lukuun ottamatta mateen pilkkimistä.

6 Luku, 53 §

ELY-keskus ei saa rajoittaa tai kieltää kalastusta mielivaltaisesti, vaan rajoitusten ja kieltojen tulee perustua kalatalousalueen esitykseen tai KHS:aan. ELY-keskuksen tehtävänä olisi esitysten mukaisten rajoitusten ja kieltojen hallintopäätösten teko.

6 Luku, 56 §

Kaloille ei voida asettaa ylintä pyyntimittaa, koska se tekee mahdottomaksi pyydysten säätely toimet.

6 Luku, 57 §

ELY:n tulee voida muuttaa alamittoja vain kalatalousalueen KHS:n mukaisesti.

7 Luku, 70 §

ELY-keskuksen hallintopäätös kalastuksen kieltämisestä padon ala- ja yläpuolella täytyy perustua KHS:aan ja sitä ei saa rajoittaa 500 metriin. Tällä hetkelläkin on voimassa pidempi perusteltu kieltö uhanalaisen järvilohen emokalapyyntipaikan alapuolella.

8 Luku, 73 §

Istutustapahtumasta tulee jatkossakin tehdä istutuspöytäkirja, joka toimitetaan rekisteriä ylläpitävälle taholle. Tietoja rekisteriin kirjaavat tahot pitää määritellä, koska ei voida edellyttää, että kaikilla istuttajilla olisi siihen mahdollisuus.

9 Luku, 78 §

Luonnosesityksessä esitetään kalastonhoitomaksuksi 35 euron hintaista yhden kortin mallia, jossa kalastuksenhoitomaksu ja läänikohtaiset viehekortit yhdistetään. Missään ei ole esitetty selkeitä laskelmia paljonko 35 euron suuruisella kalastonhoitomaksulla tullaan saamaan varoja ja riittävätkö ne 9 Luvun 81§:n kohtien 1,2,3 ja 5 menojen kattamiseen ja säilyvätkö osakaskuntien saamat korvaukset entisellä tasollaan. Esitämme erillisiä maksuja: a) vuosimaksuna pelkkä kalastonhoitomaksu 25 euroa, jonka voisivat lunastaa ne ketkä eivät viehekalasta tai ostavat paikalliset vieheluvat. b) vuosimaksuna valtakunnallinen viehekalastusmaksu, joka sisältää kalastonhoitomaksun hintaan 80 euroa (viikko 15 € ja vuorokausi 5 €).

9 Luku, 81 §

Neuvontajärjestöjen rooli kalatalousalueiden, osakaskuntien ja kalastajien suuntaan on merkittävä. Neuvonnan rahoitus on turvattava, jotta esim. neuvonnan puhelimet eivät tulisi maksullisiksi palvelunumeroiksi.

Esitämme, että pykälän 81 ensimmäisen momentin kolmas kohta kirjataan seuraavasti: kalatalouden neuvontapalvelujen järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin.

10 Luku, 90 §

Viiden kilon raja päivittäisessä kalanmyynnissä on hankala monessakin mielessä, joten se tulee poistaa. Jos halutaan rajoittaa kotitarve ja vapaa-ajan kalastusta, sopivampia rajoitus muotoja olisivat vapamäärä ja yksikkömäärä rajoitukset, jotka rajattaisiin KHS:ssa ko. vesialueille soveltuviksi.

Pielisjoen kalastusalue,	pj. Jouko Lempinen
Pielisen kalastusalue,	pj. Jukka Turunen
Ruunaan kalastusalue,	pj. Jukka Turunen
Jänisjoen kalastusalue,	pj. Taito Haaranen
eo. kalastusalueet,	isännöitsijä Sami Kurenniemi